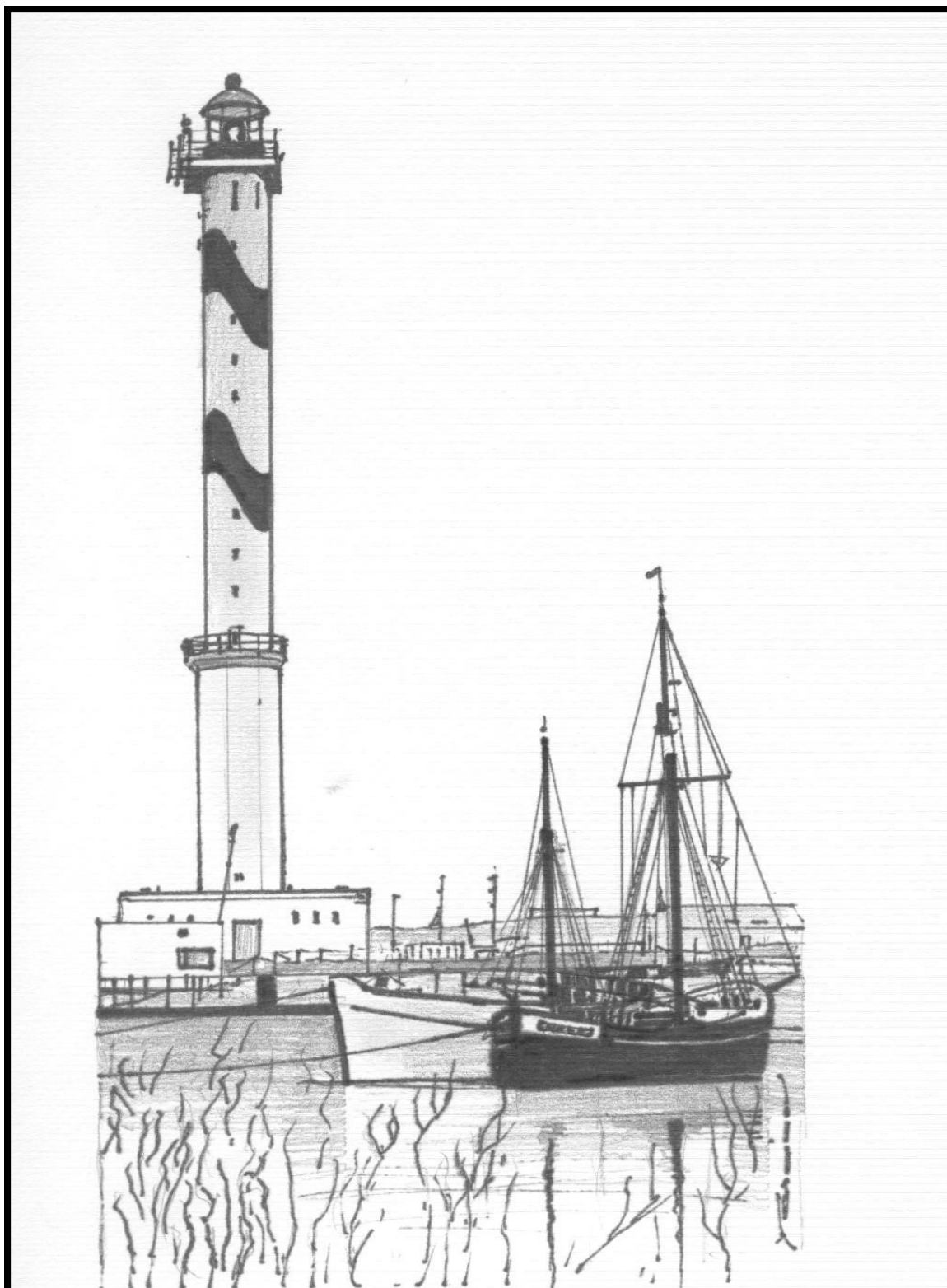

26ste JAARGANG - NUMMER 3 - 2014

JULI - AUGUSTUS - SEPTEMBER

GIDSENKRING LANGE NELLE OOSTENDE

Driemaandelijks tijdschrift - Afgiftelokator Oostende 1 P409072
2014-54
Afzendadres Christinastraat 67 8400 Oostende

IN DIT NUMMER

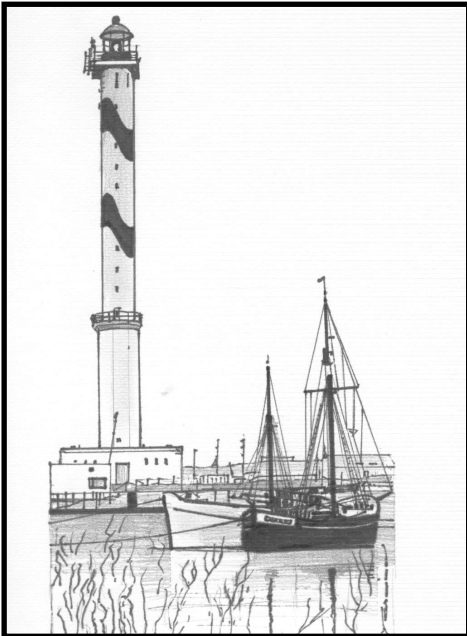
56	Voorwoord	Dirk Beirens
57	Speech voorzitter Lange Nelle 25 jaar	Marc Loy
61	Fotosouvenirs Lange Nelle 25 jaar	Redactie
63	Activiteiten	Redactie
67	Gelezen & gehoord & opgemerkt	Redactie
69	Gidservaring “Gezond wonen in België”	Annie Storme
70	De Koning van Sédang	Georges Ruys
75	Oostendse verwijzingen in Ronse	Dirk Beirens
82	In memoriam Georges Bufkens	Dirk Beirens

BEZOEK OOK ONZE WEBSITE
www.gidsenkringoostende.be

STEUNENDE LEDEN

*Beirens André
Comeyne Boudewijn
Degelin-Selis
Fonteyne Jacques
Perdaens André
Van Hove Yasmina
Verborgh Johan
Vigne André
Wolf Ingrid*

1989-2014

Ons jubileumjaar is halfweg. Onder een stralende zon konden we op 21 juni op het terras van de Venetiaanse Gaanderijen aperitieven en wat later binnen genieten van diverse hapjes tijdens het walking dinner. Naast de geanimeerde gesprekken over vroeger, nu en later, konden we ook meedansen op de aanstekelijke zang en muziek van Johnny Wally en luisterden we geboeid naar de samengebalde Lange Nelle-wederwaardigheden van onze voorzitter, de appreciatie van de schepen van Cultuur mevrouw Veulemans en de voor-de-vuist-weg interventie van burgemeester Vandecasteele.

Dat de gidsenkring het dus al een hele tijd kan uithouden, niettegenstaande ook haar vergrijzing en de nieuwe uitdagingen van deze tijd, heeft voor een deel te maken met de inzet van het bestuur. Hopelijk duiden de andere bestuursleden mij dit niet ten kwade, maar nu ik het woord gekregen (genomen?) heb, wil ik toch een pluim uitreiken aan volgend trio: voorzitter **Marc Loy**, die in weer en wind soms is het hem aan te zien - steeds weer contacten legt met allerlei instanties en via o.a. zijn zeedeskundigheid Lange Nelle op een hoger niveau probeert te tillen; ook een pluim aan penningmeester **Etienne Pitteljon**, die – hoewel hij denkt gepensioneerd te zijn- een fulltime job heeft aan het in goede banen leiden van alle pecuniaire regelingen. Ten slotte ook een pluim aan **Patricia Veris**, onze charmante secretaris, die er meestal in slaagt om de hele papierwinkel onder controle te krijgen en steeds bereikbaar is inzake onze activiteiten.

Uitzonderlijke intro op het vervolg door Marc Loy

Dirk Beirens

Driemaandelijks blad van de Oostendse
GIDSENKRING LANGE NELLE vzw.
26ste jaargang
Nummer 3
Juli - augustus - september 2014

Colofon

Voorzitter: Marc Loy

Verantwoordelijke uitgever:
Marc Loy
Albert I - Promenade 3 / 21
8400 Oostende

Eindredactie, vormgeving en correspondentie
Dirk Beirens
dirkbeirens@telenet.be

De medewerkers aan dit blad zijn zelf
verantwoordelijk voor de door hen
getekende bijdragen.

Overname mag mits bronvermelding.

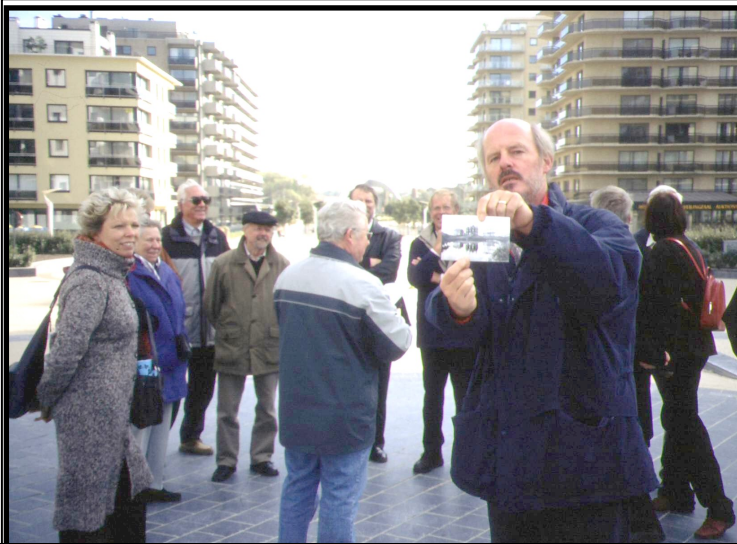
Dispatching:
Tel/Fax 059 80 73 81
e-mail: dispatching@gidsenkringoostende.be

Rekeningnummer: Gidsenkring
Lange Nelle vzw
BE91 3800 0491 8476

Lid wordt u voor 15€ per jaar.
Buitenland: 20€
Gezinskaart: 20€
Steunend lid: vanaf 25€

Website: www.gidsenkringoostende.be

Gidsenlokaal: Spaans Huisje
Christinastraat, 67 Oostende

Uit de oude doos

**WEST-VLAAMSE GIDSENKRING
AFDELING OOSTENDE “LANGE NELLE” vzw
BESTAAT OFFICIEEL 25 JAAR**

In naam van het bestuur mag ik u allen welkom heten.
Welkom beste beleidsmensen, trouwe leden, en collega's

Welkom op onze feestelijke walkingdinner. Het *buffet* zelf is de culinaire prestatie van de Savarin. Het *wandelen* is uw verantwoordelijkheid. Maar besef wel dat welke richting u vanavond ook netwerkend uitgaat u, willen of niet, de voetstappen zult drukken van Leopold II. En uw blik ook richting zee en ondergaande zon gezogen zal worden.

Dichter bij die twee natuurfenomenen, m.n. de zee en Leopold II, die Oostende van een provinciaal nest tot een kleine grootstad maakten, zult u wellicht nooit meer komen. Dit duo vormt samen meteen ook twee erg belangrijke thema's binnen het aanbod aan geleide wandelingen van onze gidsenkring.

Meteen begrijpt u waarom we voor de Venetiaanse gekozen hebben voor deze viering.

En natuurlijk zijn we onze Koninklijke, want precies een kwarteeuw oudere zustervereniging, dankbaar dat ze ons 25 jaar geleden binnen de koepel van de West-Vlaamse Gidsenkring hebben opgenomen en ons toen zelfs een startpremie van 5000 frank toeschoven die ons weliswaar meer moreel dan financieel vooruithielp.

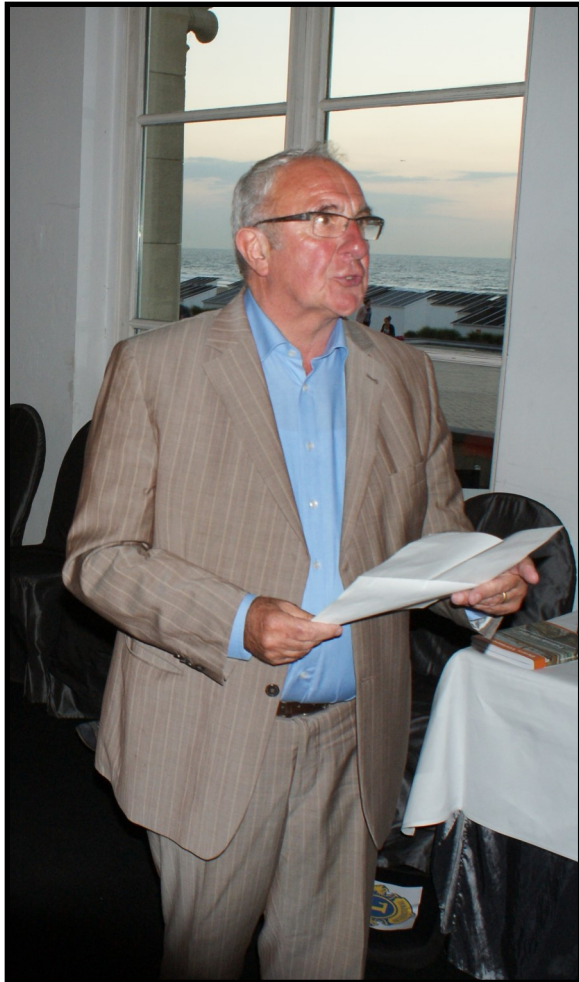
De geschiedenis van onze kring zal ik u in het komende half uur niet in detail ophalen. Sta me toe een passage voor te lezen uit het boek 'Politiek aan zee' van erescheper Dries Vermeesch dat vorige week verscheen en waarin hij getuigt van de woelige jaren in de Oostendse politiek. (blz. 133):

“Na enkele jaren schepenambt vroeg ik mij af hoe het kwam dat er in Oostende geen gidsen werkzaam waren. “Wij zijn geen historische stad zoals Brugge of Ieper” zei Fred Rigaux, afdelingshoofd van de Toeristische Dienst, mij op één van de wekelijkse gesprekken die ik had met de ambtenaren van de dienst Toerisme en Feesten.

Tot ik thuis mevrouw Jacqueline Burrick op bezoek kreeg. Ze had net een gidsencursus gevolgd om als gids te kunnen optreden voor Gistel-Jabbeke-Oudenburg. Ze vond het erg dat zij als Oostendse dat in haar eigen stad niet kon volgen. Ze had zelfs als cursist voor het hinterland een leerexcursie gedaan naar het PMMK in Oostende.

Kort daarop liet ook notaris Paul van Tieghem de ten Berghe zich met dezelfde klacht horen. Wonend in dat “hinterland” maar werkzaam als notaris te Oostende had hij dezelfde gidsencursus gevolgd en was vast van plan om met de “Kamer voor Handel en Nijverheid” van Oostende een dergelijk initiatief te nemen.

Op 17 september 1987 zat ik samen met Raymond Dillen van de toeristische dienst, Paul van Tieghem en Jan Dreesen, secretaris van de Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate.

We erkennen allen de nood aan gidsen in Oostende en wilden dringend, om in deze lacune te voorzien, een opleiding organiseren. Met de ervaring uit andere gidsencursussen werd een programma opgesteld, nagedacht over lesgevers, kosten en baten. Kandidaat-lesgevers werden aangeschreven en bijeengebracht.

De lessenrooster werd op punt gesteld. Op maandag 29 februari 1988 startten wij. Met een persbericht werd het initiatief bekend gemaakt. Heel vlug schreven zich 70 geïnteresseerden voor de lessenreeks in. Om praktische redenen konden wij evenwel slechts veertig kandidaten een kans geven. Veertien van de dertig die deelnamen aan het examen slaagden en werden als gids voor Oostende erkend en ontvingen hun diploma tijdens een ontvangst op het stadhuis op 25 juni 1988.

De goede verstandhouding onder deze veertien gidsen leidde vlug tot de oprichting van een gidsenkring. Deze Oostendse Gidsenkring werd op 12 december 1988 door de West-Vlaamse Gidsenkring aanvaard als een afdeling, "Lange Nelle" genaamd. De drijvende kracht, Marc Loy, werd bij de stichtingsakte van 29.12.1988 voorzitter -persverantwoordelijke.

De oude droom, in 1935 beschreven in het tijdschrift "De badgast" onder redactie van Karel Jonckheere, om in Oostende "een gidsenschool" op te starten is een halve eeuw later werkelijkheid geworden.

Voor gidsbeurten kon men terecht bij de secretaris Marcel Braet of bij PTO, (Promotie Toerisme Oostende vzw), met zetel in het Feestpaleis, waar ook de stedelijke dienst voor toerisme gevestigd was.

De groeiende vraag naar gidsen was meerdere keren een aansporing om steeds meer gidsen op te leiden en in te schakelen. De uitbreiding van het toeristische en culturele aanbod gaven aanleiding tot permanente scholing en ook groeiend succes van de gidsbeurten."

Tot zover het woord van Dries! En neem van mij aan dat er veel meer smeuge verhalen in deze thriller staan dan deze over de ontstaansgeschiedenis van Lange Nelle. Naast de door Dries aangehaalde namen werden later ook nog Etienne Mares, Alex Deseyne, Norbert Hostyn en Pierre Claes in het beschermcomité opgenomen. Dat leverde hen later zelfs de ceremoniële titel op van respectievelijk ereschepen, eredirecteur, erenotariss en ereconservator.

We startten dus met 14 gidsen in 1989, richtten zelf nog twee opleidingscursussen in en zo groeide het bestand naar 42 gidsen. Vorig jaar kwamen ons nog 7 nieuwe kustgidsen vervoegen zodat we vandaag met 43 allround actieve gidsen zijn. Om diverse redenen dienden ook een aantal collega's af te haken. Onomkeerbaar definitief was het afscheid van de collega's Henri Vandembrielle, Jacques Herregat, Herman Chaffaert, Jean Pottiez, Anne-Marie Pollet, Bob Slambrouck, Juliaan Coppejans en Omer Simoens. En we bewaren ook de beste herinneringen aan Ronny Clibouw van het domein Raversyde.

In die twee en een half decennia kregen we o.a. het vertrouwen van het provinciedomein Raversyde, de dienst cultuur van de Stad, T.O., het Kursaal, het fort Napoleon, de Amandine en Mercator, het havenbestuur, de rederij Franlis, het CC De Grote post, PMMK en SMSK. In 2000 kregen we de Prijs Cultuurraad Oostende en een jaar later werd het historische Spaans Huisje onze vaste stek.

In 1989 was de gids nog het officiële en meestal ook enige medium bij een geleid bezoek van een groep aan een stad of een museum. Maar ongemerkt verscheen stilaan de audiogids in de musea en met de komst van de digitale informatietechnologie, verpakt in iPhone, iPad en tablet is de kennisoverdracht ver buiten de oevers van de directe, mondelijke communicatie getreden.

Maar hoe boeiend, interactief en entertainend de kennisoverdracht vandaag ook gepresenteerd wordt; de goede, oude gids-op-bestelling haalt het bij groepsbezoeken meestal op de vele elektronisch gestuurde systemen. Immers het enthousiasme, de stiptheid, het respect voor timing, het gevoel voor humor, de luisterbereidheid, de aandacht voor de groepsdynamiek en het organisatietalent zijn, zelfs in optie, nog niet programmeerbaar bij de vele digitaal gestuurde en door batterijen gevoede alternatieven.

Echter, de bedrijvigheid van een gidsenkring mag zich niet enkel laten afmeten aan het aantal gepresterde gidsbeurten, maar dekt ook een aantal activiteiten die van een vzw ook een echte vereniging maken: de bijscholingen, voordrachten, daguitstappen, het klokvaste tijdschrift, de jaarboeken, werkgroepen en waarom niet: af en toe een viering.

Geniet nog verder van de avond en... vergeet de gids niet!

Marc Loy

(nvdr) Uw swingende voorzitter die wel een gat in de lucht kan springen van contentement!

Venetiaanse
Gaanderijen
Walking
Dinner

Patricia, Shauni & Lyana
zorgden voor een puike ontvangst

26ste Open Monumentendag in Vlaanderen

Open Monumentendag Vlaanderen, het grootste cultureel ééndagsevenement van Vlaanderen zet elk jaar op de tweede zondag van september het onroerend erfgoed in de kijker. Op **zondag 14 september 2014** zijn we al aan de 26ste editie toe. Dit jaar is het thema

‘Erfgoed, vroeger, nu en in de toekomst’.

Open Monumentendag Vlaanderen is een initiatief van de Vlaamse Overheid, de provincies, steden en gemeenten en gebeurt met de steun van verschillende commerciële partners. De coördinatie en dagelijkse werking van Open Monumentendag Vlaanderen worden verzorgd door Herita vzw, een organisatie die iedereen met een hart voor erfgoed samenbrengt en ondersteunt. Open Monumentendag sensibiliseert de bevolking en de overheid in Vlaanderen om collectief zorg te dragen voor het onroerend erfgoed en het roerend en immaterieel erfgoed dat er deel van uitmaakt. Zowel het bouwkundig, landschappelijk als archeologisch patrimonium maar ook varend, rijdend, rollend en vliegend erfgoed – kortweg mobiel erfgoed – maken deel uit van het programma.

ERFGOEDDAGEN:

Programma's te downloaden op internet

[Europa](#): Link naar de Europese erfgoeddagen

*

VLAANDEREN: 14 september 2014

Thema: "Erfgoed vroeger, nu en in de toekomst",

Contact : Stefanie Hap, Responsable Open Monumentendag

Herita vzw | Open Monumentendag Vlaanderen

Oude Beurs 27, 2000 Antwerpen

T 03 212 29 55

mail: openmonumentendag@herita.be

<http://www.openmonumenten.be/>

*

BRUSSEL: 20 en 21 september 2014

Thema: "Geschiedenis en herinnering",
programma na 15 augustus

*

WALLONIË: 13-14 september 2014

Thema: "Herinneringsplaatsen"

Coördinatie erfgoeddagen

Rue Paix-Dieu 1b, 4540 Amay

T.: 085.27.88.80

F: 085.27.88.89

[/www.journeesdupatrimoine.be/](http://www.journeesdupatrimoine.be/)

OOSTENDE 14 SEPTEMBER 2014

Met onder andere

Visserij

Supermarkt

Cinema

Wereldoorlog I

Hommage aan Jo Maes

Zaterdag 18 oktober 2014 om 10.30 uur : Wandeling “Am Strand von Ostende”

Piet Daman, Guy Delanghe, Frank Goeminne, Patrick Moerman & Luc Vanspeybroeck

Precies honderd jaar en drie dagen nadat de Duitse troepen Oostende zijn binnen getrokken, maken we een wandeling door onze stad en blikken terug op wat “Den Grooten Oorlog” hier teweegbracht.

De naam van de wandeling “Am strand von Ostende” ontleenden we aan een gelijknamig stukje proza in “An Flanderns Küste” de *Kriegszeitung für das Marinekorps*.

Tijdens de rondleiding verneemt u wat voorafging aan de bezetting en wat voor impact die had op Oostende en zijn bevolking.

Tijdens het gevolgde centrumparcours komen de volgende thema's aan bod: vluchtelingen, exodus, visserij, haven, duikboten, zeelieden, stellingen en versperringen, strand, voedselschaarste, opeisingen, verordeningen, inflatie, visconsumptie, straffen en boeten, zieken en gewonden, beschietingen en vernielingen, noodgeld, prostitutie en nog meer.

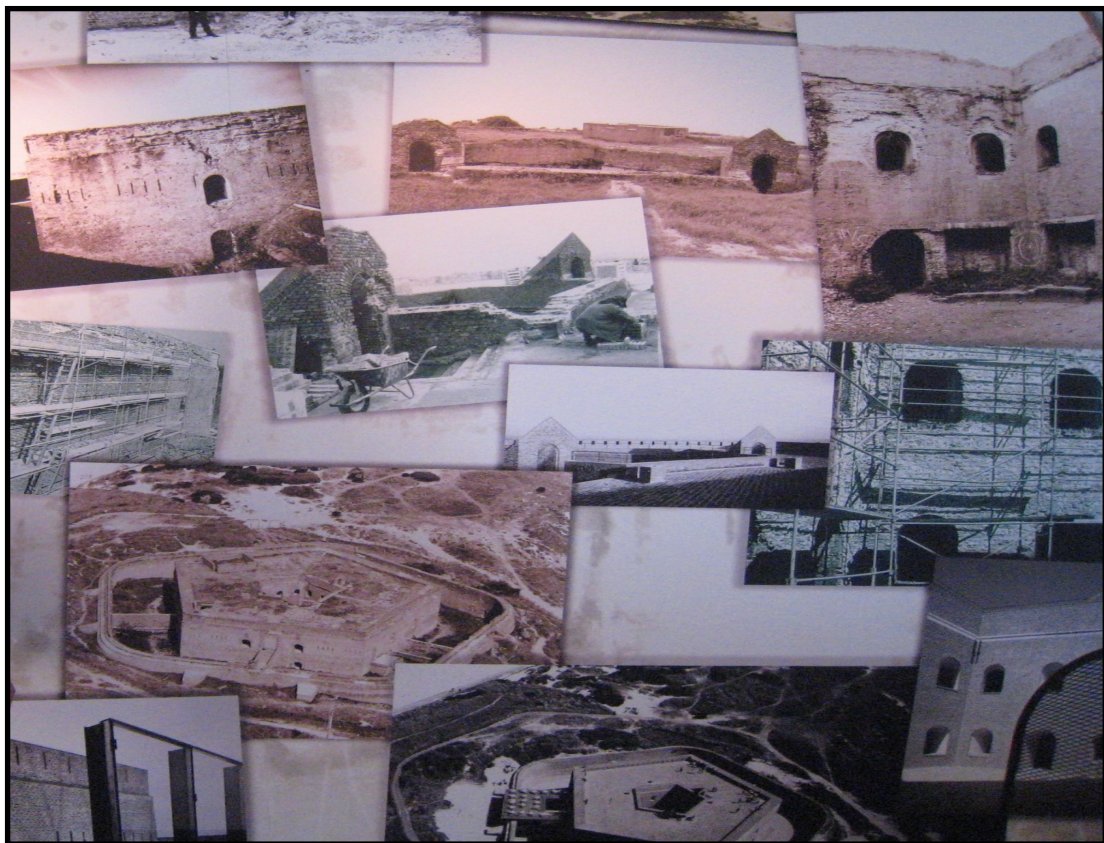

Afspraak: Treinstation Oostende, ingang lokettenzaal - einde in dezelfde buurt, maximum 25 deelnemers. Duur: 2 uur. Voor iedereen toegankelijk. **Inschrijving verplicht** bij Patricia Veris op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be; leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Zondag 16 november 2014 om 14.00 uur :
Wandeling “Militaire aanwezigheid op de Oosteroever”
Door Piet Daman

In het militaire luik van de geschiedenis van Oostende speelt de Oosteroever een grote rol. Je vindt er bovendien “vreemde” en “lokale” elementen. Het geografische patroon en de materiële restanten, meestal geklasseerde historische monumenten, getuigen van die militaire aanwezigheid en herinneren ons aan vier eeuwen van belegeringen, bezettingen en “s Lands verdediging”.

Afspraak & einde: aanlegsteiger overzet, kant Maritiem Plein (vismijn), maximum 25 deelnemers. Duur: 2 uur. Wegens het terrein alleen voor valide wandelaars. **Inschrijving verplicht** bij Patricia Veris op 059 80 62 39 of via mail: patricia.veris@skynet.be; leden: gratis & niet-leden: € 2,5

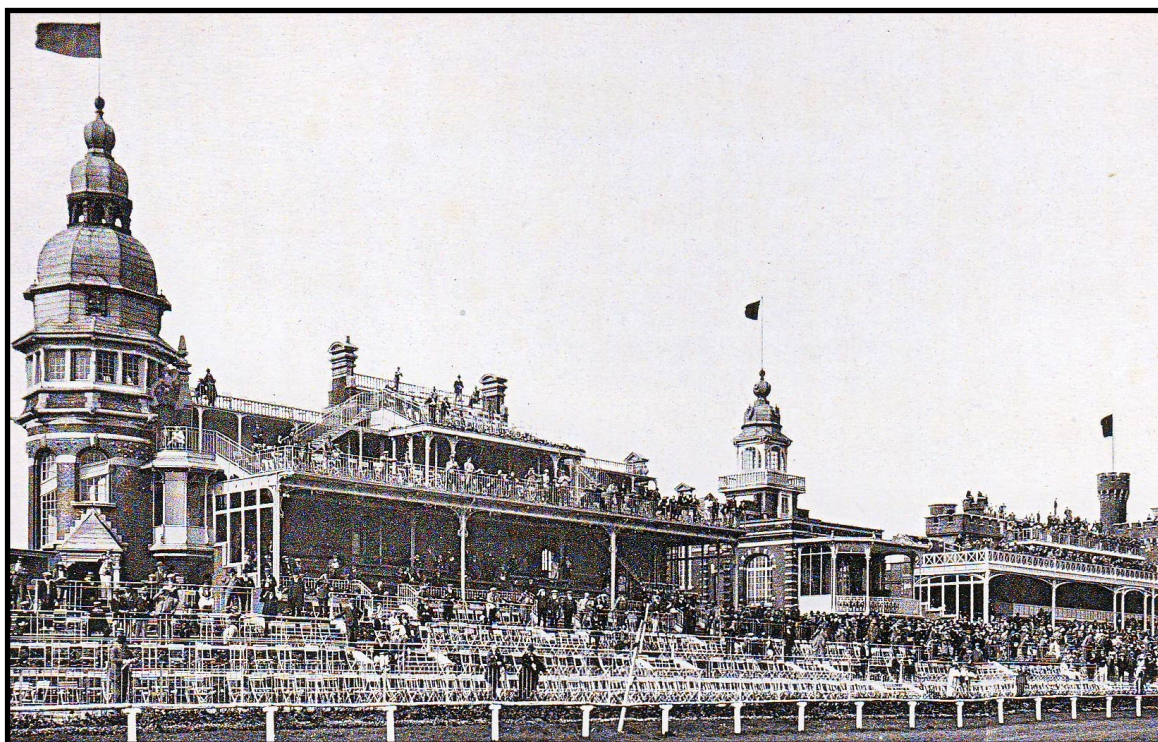
Vrijdag 5 december 2014 om 19.30 uur

**Voordracht: Paardenrennen in Oostende en omgeving
en de Wellingtonrenbaan
door Roger Vens**

Er zullen afgelopen zomer 11 renmaandagen plaatsgevonden hebben op de vernieuwde Wellingtonrenbaan. Op 'gewone' koersdagen waren er 5 **drafrennen** en 3 **galoprennen**, op 'premium' koersdagen 4 drafrennen en 6 galoprennen. Nu weliswaar besloten met een vedettenparade en vuurwerk (www.oostendekoerse.be).

Dat **Roger Vens** heel vertrouwd was en is met het hele gebeuren rond het paardenrennen en de Wellingtonrenbaan, weet elke rechtgeaarde Oostendenaar. Hij hield er al menige voordracht over. Lange Nelle-gidsen maakten dankbaar gebruik van zijn bijdrage in de brochure van OMD 1995. In 4 blz. slaagde hij erin de 100-jarige geschiedenis van de Wellingtonrenbaan weer te geven. "Voor ons Oostendenaars is de Wellingtonrenbaan een vertrouwd beeld op onze wandeling geworden, een infrastructuur die reeds in 1883 in gebruik werg genomen, weliswaar herbouwd werd in 1947 maar steeds zijn oorspronkelijke functie van renbaan bleef behouden." Ondertussen is er toch een en ander veranderd: de golfsport deed zijn intrede; festiviteiten en massaspektakels kunnen nu ook; onlangs nog volgden duizenden er de WK-voetbalmatchen van de Rode Duivels.

Komen naast een brokje geschiedenis ook aan bod: de verschillende loopdisciplines, weddenschappen (turfisme, handicap, derby), oefenpistes en de aantrekkingskracht.

Afspraak: Spaans Huisje, Christinastraat 67, Oostende, maximum 25 deelnemers
Inschrijving verplicht bij Patricia Veris op 059 80 62 39 of via mail:
patricia.veris@skynet.be; leden: gratis & niet-leden: € 2,5

Veren en treinen

“In de 19de eeuw leidde de aanleg van spoorwegen tot een groei van het scheepvaartverkeer over de Noordzee. Populaire vaarroutes over Het Kanaal tussen Engeland en Frankrijk waren Dover-Calais, Folkstone-Boulogne, New Haven-Dieppe, Southampton-Le Havre en Southampton-Cherbourg. Bovendien werden tussen Engeland en Nederlandse havens passagiersveren ingezet: er kwam een dagelijkse veerdienst Harwich-Hoek van Holland en Gravesend-Rotterdam.

Passagiers die van Engeland naar Duitsland of Midden-Europa wilden reizen, maakten bij voorkeur gebruik van de veerdienst tussen Dover en Oostende, hoewel er ook veren tussen Harwich en Antwerpen voeren. Anders dan andere Noordzeehavens, die bekend stonden om hun sombere aanzien en deprimerende omgeving, was Oostende eind 19de eeuw al een populaire kuststad. In The Railway Magazine werd in 1898 het volgende profiel van Oostende geschetst: “Er zijn er maar weinig vrolijker steden denkbaar dan Oostende in het hoogseizoen, dat in juli begint en in september eindigt.” Vreemd genoeg was de enige ervaring van veel internationale reizigers met de Belgische Spoorwegen een overnachting in de slaaptrein van Oostende naar de Duitse grens bij Aken.

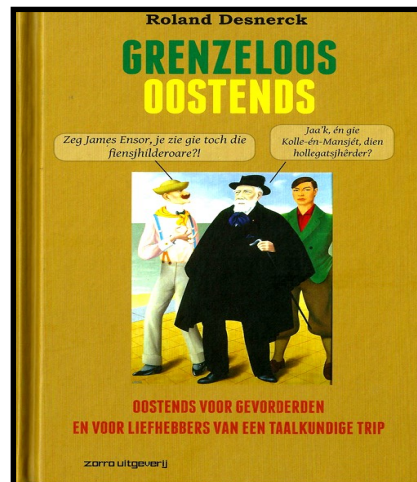
In: Christian Wolmar & Brian Solomon, **De gouden eeuw van de Europese Spoorwegen**, 2013, blz. 60

Grenzeloos Oostends

(fragment achterflap:)

Roland Desnerck (° 1938) verzamelt al nagenoeg zijn hele leven dialectwoorden en – uitdrukkingen. Vele daarvan zijn ondoorgrondelijk of zelfs geheimzinnig. Het is dan ook niet vreemd dat veel Oostendenaars zich afvragen waar hun voorouders die bevreedende woordenschat vandaan haalden.

Bv. blz. 95 “z’ héd e **gabbe** in heur kop” > een open wonde dus. Dit **gabbe** is natuurlijk etymologisch verwant met “gapen”, wat “openstaan” is. En daarmee werd ook de “vrouwelijkheid” aangeduid. Er werd trouwens van een vrouw van Den Hoanegank, een slop bij het MacLeodplein gezegd dat ze e **pêrde-habbe** had, een ‘grote vrouwelijkheid’ dus.

PRINTEN – PLOTTEN

KOPIEREN – DIGITALISEREN

INBINDEN – LAMINEREN

KANTOORARTIKELEN

STEMPELS – GRAVEERPLATEN

REPRODUX

Heilig Hartlaan 13

8400 OOSTENDE

Tel. 059/70.16.12

Fax 059/80.66.57

e-mail: reprodux@telenet.be

www.reprodux.be

Loopgraven in Afrika 1914-1918

Loopt van 4 juli tot 14 september 2014

In de Venetiaanse Gaanderijen

De Grote Oorlog speelde zich niet enkel af achter de IJzer en aan de Somme. Veel verder weg, in het diepe Afrika werd een even bloedige, doch vergeten strijd geleverd. Belgisch-Congolese troepen en Duitse koloniale troepen zullen elkaar tot eind 1918 bestrijden in Duits Oost-Afrika, het huidige Tanzania.

Voor de deelnemende Europese mogendheden ging de oorlog ook over de herverdeling van kolonies, dat wil zeggen grondstoffen en afzetgebieden. België had, net als Groot-Brittannië en Frankrijk, grote belangen te verdedigen in Afrika. In tegenstelling tot de andere mogendheden zet België haar koloniale troepen niet in Europa maar in Afrika in om de grondstoffen van Oost-Congo veilig te stellen. Als oorlogsbuit kan België zijn koloniaal territorium uitbreiden met Ruanda en Burundi.

Deze tentoonstelling wil het verhaal brengen van de rol die de Kongolezen speelden in deze bloedige strijd. Mannen werden gevorderd voor de Force Publique Congolaise. Op hun krijgstocht werden ze vergezeld door duizenden dragers en hun vrouwen en kinderen. Ze vormden de 'handen en voeten' van het leger, zoals Kipling het verwoordde.

En drie plaatsen in Oostende worden (on)rechtstreeks toegelicht ...

1 De Taboralaan op de grens met Bredene. Tabora was in de Duitse kolonie na Dar es Salaam de belangrijkste stad, een verkeers- en economisch centrum. De Duitsers dachten eraan er hun nieuwe hoofdstad van te maken. Vanaf het Tanganyika-meer, vanuit de stad Kigoma vertrekt de spoorlijn via Tabora naar Dar es Salaam. Tabora wordt ten slotte op 19 september 1916 door de Belgisch-Congolese Force Publique of Openbare Weermacht veroverd. Hierdoor verliezen de Duitsers de controle over een groot stuk van hun kolonie. Na 5 maanden, op 25 februari 1917, dragen de Belgen de stad over aan de Britten.

2 Memoriaal Justin Malfeyt (1862-1924), een gedenksteen in het Leopoldpark aan het eerste brugje vanuit het centrum. Malfeyt was vice-gouverneur-generaal van Congo onder Leopold II. Toen de Belgisch-Congolese troepen in WO I het Duitse koloniale gebied Rwanda-Urundi veroverden, werd Justin Malfeyt er Koninklijk Commissaris van november 1916 tot mei 1919. Het verdrag van Versailles bepaalde dat dit gebied onder Belgisch mandaat kwam.

3 Gedenkplaat Aristide Doorme (1863-1905), de "Held der veldtochten tegen de Arabieren en de Batatelas". (naast de linkerboog van de arcade met het LII-monument).

De Congolese Weermacht/La Force Publique Congolaise werd in 1885 door Leopold II opgericht met de bedoeling om het Kongolese territorium volledig onder controle te brengen en om **opstanden van de lokale bevolking neer te slaan**. Tot 1910 werden de troepen ingezet voor **lokale conflicten**. De Batatelalieten zich in 1892 uit noodzaak, wegens verslagen, massaal inlijven in het koloniale leger waarvan ze een hoofdmacht vormden. Nadat hun muiterij in 1895 onderdrukt werd, zorgde de legerleiding ervoor dat nooit meer dan een vierde van een legerafdeling uit dezelfde stam samengesteld werd.

"Gezond wonen in België"

Ik word verwacht in "De Schelpe" om als gids mensen raad te geven over gezond en energiezuinig wonen.

Eerst zie ik alleen maar een 5-tal asielzoekers die wachten op iemand of iets. Ik ga verder op zoek naar de senioren die ik zagezegd moet begeleiden. Geen senioren te zien. Ik ga de afgesproken ruimte binnen en ja, daar zit de groep "buitenlanders" met begeleiding. Ze komen uit Afghanistan, Irak, Iran en Ghana. Heel vriendelijk en open voor alles.

De begroeting en uitleg verloopt in het Engels, want anders verstaan ze het heel moeilijk.

Na de koffie en het verhaal over wat we zullen bezoeken vertrekken we naar het "Gezond Huis". Bij het openen van de voordeur:

"What a nice house, it's a dream living like this in Belgium!" Na de uitleg over de rookmelder, de CO2-melder, dubbele ramen (energie!), schoorsteen, kachel enz.. vertel ik ook hoe belangrijk het verluchten is. Nadat ik ook het verschil tussen verluchten en ventileren had uitgelegd - ze hadden een tijdje nodig om dit belangrijk te vinden - ging het richting keuken.

"Oh my god! Look how those people were living! Cockroaches, flies and mice in the kitchen! Did this family never clean? " Verwarring alom.

Stop ! Neen, neen, dit is hoe het kan aflopen als je niet regelmatig poetst en voeding open en bloot laat staan. Uitgebreid uitleg.

Ze kijken sceptisch, geloven ze mij? Een voor een bekijken ze grondig het plastic ongedierte. De tuin vinden ze "very good", daar kun je met veel vrienden bbq'en.

Ik voel dat hen nog een schok in de slaapkamer te wachten staat. Trap op, naar links, wat zien ze? Een kat omringd door vlooien op het bed!

Tweede schok: "Why do they keep cats in the bedroom? And look at all those flees !

Disgusting! We know that the people over here keep animals in their homes. Cats en dogs. Why do they do that? Why do the Belgians like their pets more than us asylumseekers?"

Ik leg nog eens uit dat dit alles hier in de slaapkamer een voorbeeld is van hoe je niet moet leven. Maar ze zijn nog altijd onder de indruk van de vlooien op het bed. Op naar de kinderkamer: daar staat als voorbeeld een hoop goedkoop plastic speelgoed dat men feitelijk niet zou moeten kopen omdat het een bepaald soort gifstof afgeeft. Moeilijk dit uit te leggen: " If my children had one or two pieces to play with, they would be very happy! " Ja, maar het is wel speelgoed dat niet op schadelijke stoffen gecontroleerd is en ongezond is voor kleine kinderen. Ook de verf die er staat moet ik bespreken. Met of zonder gifstoffen? Niet gemakkelijk te begrijpen. Ik leg grote nadruk op de mogelijke gifstoffen in nieuwe kunststofkindermeubelen en dat regelmatig verluchten heel belangrijk is. Ze vinden de kinderkamer prachtig, evenals het speelgoed.

Badkamer: over de badkamer werd er weinig gevraagd, ze vonden het alleen maar een heel ouderwets ingerichte ruimte.

De loden buizen vonden ze wel interessant. Terug in de huiskamer.

Daar gaf ik nog een overzichtelijke samenvatting. Ook het belang van het sparen op verwarming kwam aan bod, liever een pull meer aantrekken.

Vraag: "As you are telling us about this. I can't understand why in my room at the asylants-home in Bruges it's almost 40° and I can't turn off the heating."

"Did you tell the supervisor ?"

"Yes, many times, but without any result."

En dan ging het weer richting "De Schelpe".

Op de terugweg:

"May I ask you something?"

"Yes, of course."

"Why do they keep cats in the bedroom?"

"....."

Daar stond ik met de mond vol tanden.

De Koning van Sédang

Georges Ruys

Oostende mocht zich in de loop der tijden verheugen over vele bezoeken van buitenlandse koningen, keizers en andere staatshoofden.

Weinigen weten nog iets over deze doortochten van vreemde en illustere staatshoofden aan onze stad ... zoals de inspecties hier te lande van Napoleon in 1798, toen hij plannen smeedde om naar Engeland de oversteek te maken. Of het bezoek van Koningin Victoria van Engeland in 1843, of van de Sjah van Perzië Mousafar-ed-Dine in 1900, 1902 en 1905 die hier met zijn harem van 47 vrouwen toekwam of van de Duitse Keizer Wilhelm II in 1890, en enkele decennia later toen hij weliswaar minder geliefd hier zijn opwachting kwam maken tijdens WO I. Soms springt er wel eens één uit, die evenveel belangstelling en sympathie genoot in Oostende en op korte tijd vele stads- en landgenoten kon beroeren.

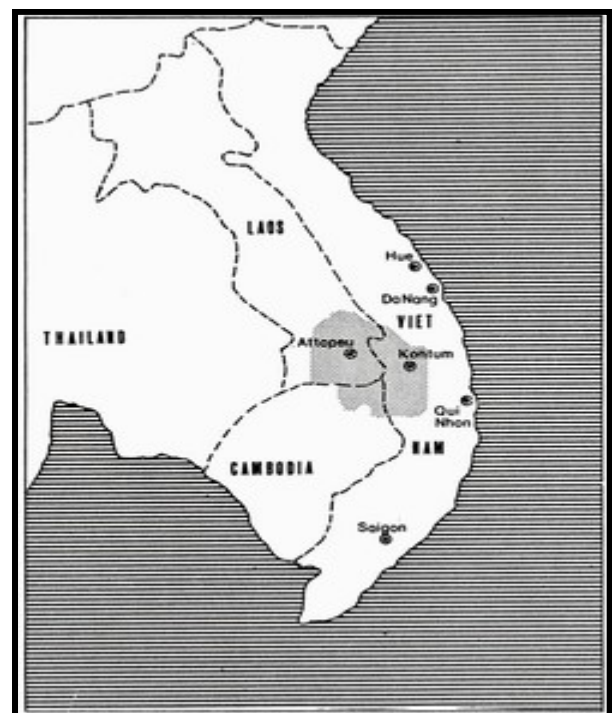
Juli 1889

De stad zit volop in de seizoenkoorts. Het weer is prachtig. Hotels en dijk zijn overvol met de mondaine beau-monde. De lokale berichtgeving met *l'Echo* en *La Saison* op kop, bereiden de komst voor van een tot nu toe nobele onbekende, namelijk Sa Majesté Le Roi des Sédangs. Ze kruiden hun verslagen met de avontuurlijke verhalen van zijn levensloop. de Heer Mayrena, in een vorig leven een veertigjarige journalist, geboren in de Vogezes die een sprookje beleefde en koning werd van een bevolking van 250.000 tot 500.000 mensen. Ze verbouwen daar rijst, mais, koffie, tabak en katoen maar leven in hoofdzaak van de visvangst en de jacht. De mannelijke bevolking zijn geduchte krijgers en halve wilden. Zodra hij het roer in handen nam van dat gebied, een tweetal jaren geleden heeft hij alle barbaarse tradities zoals kannibalisme en mensenoffers met vaste hand beteugeld. Ook het slavenom heeft hij verboden. Het land is grotendeels met wouden bedekt. In de grote steden heeft hij gouverneurs en soldaten geplaatst die zijn orders met harde hand uitvoeren.

MARIE I, KING OF THE SEDANG

(<http://www.sedang.org/>)

Het monopolie van de goudmijnen heeft hij aan een Engels bedrijf overgelaten. De afschuwelijke Westerse bureaucratie is in zijn land niet van toepassing en hijzelf is vertegenwoordigd in alle hoofdsteden van Europa door een consul die hem voorlicht over alle zaken.

Bij de wapenindustrie van Luik heeft hij een groot order geplaatst. De nieuwe koning van de Sédangs was onlangs in Parijs om zijn erkenning te bepleiten bij de Franse overheid. De Heer David de Mayrena heeft de naam Maria I aangenomen.

In een andere krant worden de berichten nog aangedikt.

Vroeger nam de hij deel aan een expeditie naar Cochinchine in 1861 met de Spahi's van Senegal. Tijdens de oorlog diende hij als kapitein in het Franse leger en reisde hij naar Nederlands-Indië, Java en Sumatra. In 1885 keerde hij terug naar Saïgon vocht tegen de Cochinchine en bouwde enkele jaren later een grote plantage op de grens van Annam.

Op zekere dag gaf hij gastvrijheid aan een zieke missionaris pater Auger, die hem wees op een onafhankelijk land in hun nabijheid. De Mayrena aarzelde niet en vroeg een officieel mandaat om de weg te zoeken naar dat gebied over Binh-Dinh langs de Mekong rivier. Met 20 vrijwilligers ging hij op expeditie en slaagde er in voornamelijk met behulp van geweren de stamhoofden van de streek te onderwerpen en zichzelf op 1 juni tot koning te laten kronen.

L'Echo d'Ostende maakt melding dat Sa Majesté de Mayrena sinds februari op rondreis is in Europa om diplomatieke en commerciële redenen. Tussendoor heeft hij nog tijd gevonden om op 5 mei ll. in het huwelijk te treden met een jonge bevallige vrouw, koningin Marie-Rose.

Op 20 juli 1889 wordt SM "Sa Majesté" de eerste maal gesignaleerd te Oostende, weliswaar zonder veel ruchtbaarheid of protocol, waar hij het Kursaal heeft bezocht en daar de Congolese tentoonstelling met een bezoek vereerd heeft. Bekend is dat hij er zelf meer uitleg heeft kunnen geven dan hij heeft gekregen.

MORDAN

NATUURVLEES DOBBELAERE

Christinastraat 69 - 8400 OOSTENDE

Tel. 059/50 52 45 - Fax: 059/50 07 85

e-mail: denatuurwinkelmordan@skynet.be

(400 m² verkoopsruimte)

Openingsuren: 9.00 H. - 18.30 H.

Ook op zaterdag. Zondag gesloten

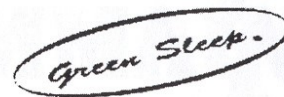
*De Natuurlijkste
zaak van de kust!*

**GREEN
SLEEP**

100% "NATUURLIJK"

SLAAPCOMFORT

(200 m² toonzaal, 1e verdieping)

Dieetvoeding, VERSE natuur-, vegetarische en biologische voeding.

Hormonenvrij vlees (vzw. Plattelandsontwikkeling)

Voedingssupplementen en sportvoeding. Natuurlijke cosmetica.

150 kruidenpreparaten uit eigen labo!

DESKUNDIG ADVIES VAN 4 PARAMEDICI EN HERBORIST

Volgens de krant lijkt Oostende hem goed te bevallen.

Een kleine week later, op vrijdag 26 juli 1889 komt koning de Mayrena en zijn koningin met gevolg, een massa bedienden en lijfwachten officieel aan te Oostende. In een sliert van uitgedoste calèches reden ze door de stad. De koning en de koningin zaten in een versierde open koets met twee paarden bespannen. De man met getaande huidskleur en gekleed in prachtig wit ornaat, droeg een monocle en een groot aantal décoraties op de borst en een roos in het knoopsgat. Naast hem zijn jeugdige bevallige koningin. Ze werden uitbundig toegejuicht door een haag van toegestroomde Oostendenaars en toeristen. De extase steeg ten top toen van uit de koninklijke calèche handenvol centen naar de grabbelende menigte werd geworpen. De kreten “Vive le Roi” galmden door de straten.

Zijne Majesteit met zijn gevolg werd ingeschreven in een der grootste hotels van de stad het “Hotel du Littoral” op de Zeedijk voor een verblijf van 5 dagen. Daarna zou hij volgens bronnen via Antwerpen terug afreizen naar zijn land.

In die bewuste krant lezen we ook dat bij de ingeschreven prominente gasten, toeval of niet? die dag in dat hotel ene zekere - de Smet de Naeyer uit Gent, voor 4 dagen heeft geboekt.

Die eerste dag van zijn verblijf werd door de directeur van het koninklijk theater van de stad, geafficheerd dat SM Marie I de voorstelling met zijn aanwezigheid zou vereren. Die avond zat hij in het bomvolle theater, in staatsieuniform behangen met gouden epauletten en een massa eretekens samen met zijn koningin in de met satijn gedrapeerde ereloge en volgde de première te Oostende van “Boccaccio of de Prins van Palermo” een operette van Franz von Suppé. Tussen de aktes beminlijk wuivend en genietend van de belangstelling rond zijn status en persoon.

SM heeft zijn tijd te Oostende goed benut want in die 5 dagen lezen we dat hij een serie postzegels heeft laten drukken met zijn beelddenaar bij een drukker in de Kapellestraat waar hij tezeldertijd een bulletin liet drukken met al zijn koninklijke besluiten waaronder een waarbij hij de drukker Jules Daveluy zelve tot consul benoemde van zijn koninkrijk.

Dat hij al zijn besluiten ondertekende met:

Marie, par la grâce de Dieu et la volonté nationale, Roi des Sédangs

zou wel een belletje moeten laten rinkelen hebben, maar de zinsnede “par la grâce des Dieu” werd pas een jaar later in december 1890 met een zeker sarcasme opgemerkt door *La Feuille*.

Tijdens zijn verblijf zocht hij contacten met de Belgische wapenindustrie. Tevens moet hij een gewaardeerde en regelmatige bezoeker van het Kursaal geweest zijn want hij wist daar twee stadsgenoten, gewezen onderofficieren die daar werkten als controleur R. en H. genoemd, te overhalen hun baan op te geven en hem te volgen naar zijn land. De een werd stante pede benoemd tot zijn vleugeladjutant, de ander tot luitenant van het Eerste Regiment van zijn koninklijke lijfwacht.

Zo royaal als hij leefde met zijn gevolg, was hij joviaal met het uitdelen van decoraties, orden en titels allerhande aan al wie hem enigszins behulpzaam was of hulp beloofde en met de nodige eerbied bejegende.

Aan slippendragers was er dus geen gebrek. Het Groot lint van de orde van “Araucahie” of de “Das van Commandeur d’Ikanamawi-Pounamou”, benoemingen tot Ridder, Officier of Groot-officier van zijn land, waren niet uit de lucht tijdens zijn kort verblijf in de stad. De gezagsdragers allerhande stonden in rij om gedecoreerd te worden of hun lint te ontvangen.

Op donderdag 30 juli 1889 rukten terug de versierde koetsen uit en scheepte hij in te Oostende om naar Antwerpen af te varen. Gans zijn gevolg dat inmiddels nog was aangegroeid, een groot aantal koffers en kisten die nog waren aangekomen werden aan boord gebracht. Ze werden uitgezwaaid door tal van stadsgenoten en hoogwaardigheidsbekleders. Tot daar een min of meer logisch bezoek.

Een eerste veeg teken

Men wist in die tijd, dat Sédang een gebied was in het grootste werelddeel Azië, maar daar eindigde het verhaal en daarmee was de goegemeente ruimschoots tevreden. Met een kleine moeite vinden we dat de naam wijst op Cochinchina een gebied in Indochina (huidige regio van Zuid-Viëtnam), dat het een Franse kolonie was en daar al gouverneurs bezat van 1858 waarbij de naam Mayrena niet voorkomt.

Nog meer onraad

Van de familie van zijn twee aanwinsten uit Oostende werd vernomen dat de twee ex-kursaalbiedenden zelve voor het betalen van hun overtocht van Antwerpen naar Singapore moesten opdraaien. Daar zou hen alles wel royaal vergoed worden en zouden ze hun nieuwe belangrijke functie kunnen aanvatten.

De aap komt uit de mouw

De hoteleigenaar die in plaats van de zware rekening van de koning en zijn gevolg in cash geld dacht te ontvangen had daarentegen een zware metalen verzegelde koffer gevuld met juwelen en andere kostbaarheden in borg ontvangen, zogezegd omdat de monarch hier niet over voldoende liquiditeiten kon beschikken en alles in het hotel toch veilig achterbleef.

De hotelier werd na enkele maanden zonder enig teken van leven van de vorst, min of meer ongerust maar hoopte elke dag de betaling van de factuur te mogen ontvangen. Zelf durfde hij de zegels niet verbreken en hij stapte ten slotte onder zware druk van zijn vrouw - hoe kan het anders - naar de rechter. Die verleende hem toestemming om in bijzijn van enkele juweliers en gerechtsdienaars de koffer te openen. Op de bewuste dag toen iedereen ter plaatse was en de slotenmaker de zegels en de koffersloten met veel moeite verbrak en het deksel werd gelicht stelde de hotelier met afgrijzen vast dat de koffer boordevol gevuld was met schelpen. De meeste omstaanders konden hun lach moeilijk verbergen. Dat deze farce in de stad niet lang verborgen bleef staat vast.

Pas in april 1890 komt er officieel nieuws

De koning en zijn gevolg waren in augustus 1889 vertrokken vanuit Antwerpen, met de stomer “Anvers” naar Singapore. Nog een 1.000 km van zijn uiteindelijke bestemming. Maar daar stonden de Franse gendarmes hen op te wachten. Al het materiaal van zijn bagage, voornamelijk kisten met wapens en munitie werden in beslag genomen bij bevel van de Franse consul, de Mayrena slaagde er echter in met enkele getrouwen te ontkomen met een Chinese jonk en vluchtte naar een onbekende bestemming het grootste deel van zijn entourage aan hun lot overlatend. Een opsporingsbevel werd door de Franse overheid opgemaakt.

De twee Oostendenaars die naar hun beloofde job konden fluiten, werden nog in april 1890 in Singapore gesignaleerd.

Meer nieuws uit Annam

De odyssee van de Mayrena had de bedoeling een gewapende expeditie op te zetten tegen de Franse Indo-China bezittingen. Door het ingrijpen van de Franse autoriteiten werd hem de pas afgesneden. Hijzelf kon een tijdje onderduiken en ontkomen. Zijn volgelingen, meestal gedupeerden, probeerden volledig berooid, zo snel mogelijk weg te komen uit Singapore om hun vel te redden, wat de meeste wel is gelukt.

Einde story

Een kort officieel overlijdensbericht aan de Belgische Consul volgde uit Kuala Kompin op 20 november 1890, dat de dood aangeeft van Mary Davis Mayrena te Kuala Kompin in de staat Pahang op 14 november 1890 om 3 uur door de beet van een giftige slang. Of de Oostendenaars nog zijn thuisgeraakt is niet bekend, evenmin of de koffer met schelpen is bewaard gebleven.

Bronnen:

De plaatselijke dag en weekbladen tussen juli 1889 en mei 1938 vnl.:

L'Echo d'Ostende – La Saison d'Ostende – La Feuille d'Ostende – De Duinengalm

* 11 juli 1889 - L'Echo d'Ostende - Le Roi des Sédangs

* 12 juli 1889 - La Saison d'Ostende - Le Roi des Sédangs

* 21 juli 1889 - L'Echo d'Ostende - Cron.

Locale: Le Roi est arrive

* 25 juli 1889 - L'Echo d'Ostende - Le Roi des Sédangs

* 26 juli 1889 - La Saison d'Ostende - Le Roi des Sédangs

* 27 juli 1889 - La Saison d'Ostende - Liste officielle des Etrangers

* 29 juli 1889 - L'Echo d'Ostende - Cron.

Locale: Nous l'annoncions

* 20 april 1890 - La Feuille d'Ostende - Cron.

Locale: Encore sa majesté

* 27 april 1890 - La Feuille d'Ostende - Cron.

Locale: Le roman du Roi

* 10 aug. 1890 - La Feuille d'Ostende - Cron.

Locale: La fin d'une odysée

* 12 okt. 1890 - La Feuille d'Ostende - Un Document

* 14 dec. 1890- La Feuille d'Ostende - Roi par grace de dieu

* 25 dec. 1890 - La Feuille d'Ostende - Mort du Roi des Sédangs

* 27 aug. 1891 - La Feuille d'Ostende - Cron.

Locale: Feu Mayrena

* 28 juli 1921 - L'Echo d'Ostende - Savant ou Charlatan

* 6 mei 1938 - De Duinengalm - Avonturiers te Oostende

- L'Echo d'Ostende en La Saison d'Ostende werd uitgegeven door Jules (Eduard) Daveluy Kapellestr 105 (later zijn zoon Victor)

- La Feuille d'Ostende werd uitgegeven door: Wwe Cazeaux-Mechelaere Kerkstraat 21

GENIET MET AZURIET!

Reisbureau voor alle touroperators,
vlieg-, trein-, bootticketten.

*Waar service en dienstbaarheid
geen ijdel woord is!*

REIZEN

Torhoutssteenweg 449

Hoek Kastanjelaan

8400 Oostende

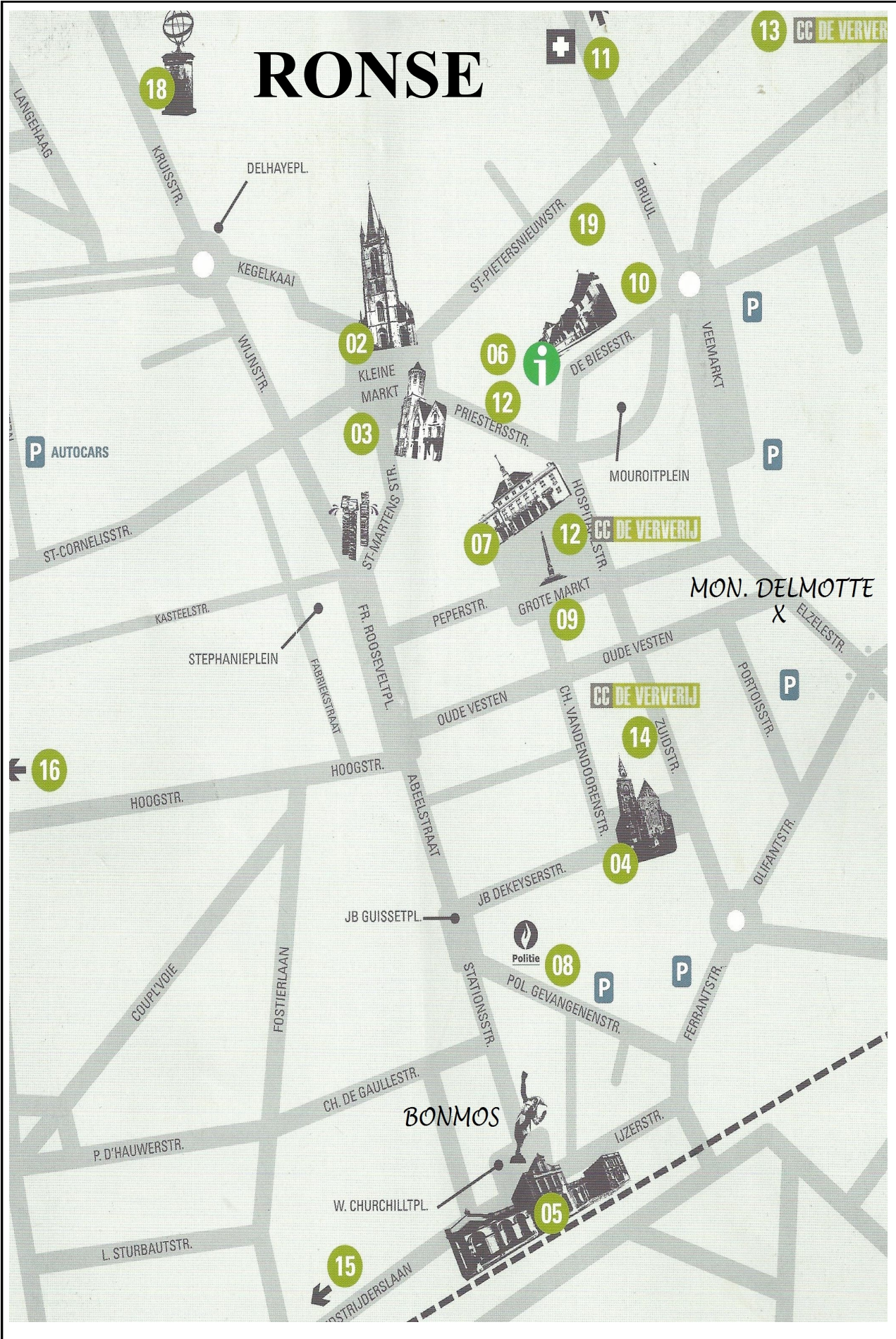
Tel. 059 51 49 51

Openingsuren

*Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en
vrijdag: 9 tot 12 en 14 tot 18 uur.*

Zaterdag: 9.30 tot 12 uur.

RONSE

Oostendse verwijzingen in Ronse

Dirk Beirens

Eindelijk zijn we er geraakt, in de Oost-Vlaamse faciliteitengemeente **Ronse** (Renaix) in de “Vlaamse Ardennen”. De ongeveer 25.000 inwoners tellende stad (keure 1240) met als patroonheilige Sint-Hermes (crypte) is een uitstekende bestemming voor een daguitstap. Parkeer op de gratis Veemarkt (zie kaartje) want het centrum is blauwe zone! Van de parkeerplaats ben je via de De Biesestraat in een wip bij het **infokantoor toerisme** (www.ontdekronse.be) ondergebracht in een historisch gebouw “De Hoge Mote”. Je krijgt er van de innemende baliebediende een rijke brochure “51 belevenissen in Ronse”, een folder “De gezelligste terrassen uit de regio” (wij aten lekker in brasserie Chopin op de Grote Markt, maar er is veel keuze), een gedetailleerde stadswandelroute en je kunt er ook een **art deco-wandelbrochure** kopen voor €2,5.

(foto D. Beirens)

Het **stationsgebouw** (zie stadsplan onderaan **05**) trok onze aandacht. Het stond oorspronkelijk op het Brugse 't Zand en was het eerste stationsgebouw (1841) in België en één van de oudste in Europa. Toen het spoorverkeer intenser werd, was het te klein voor Brugge en werd het nauwkeurig afgebroken en in 1881 in Ronse heropgebouwd. Ondertussen kende dit beschermde gebouw al 2 restauraties, in 1989 en 2001. Uiterst rechts latere bijbouw, zie beschrijving verder. Let wel vanaf het centrum zie je eigenlijk de achterkant; de frontgevel is naar de sporen gericht. En ... dit station heeft dezelfde architectuur als het **eerste station van Oostende** dat binnen de wallen opgetrokken werd langs het tweede dok of gemakkelijker waar zich nu Delhaize bevindt op het Hazegras. De spoorwegarchitect Auguste J.J. Payen tekende zowel het neoclassicistische station van Brugge als dat van Oostende, dat in 1844 in gebruik werd genomen, in 1880 deels afgebroken werd en geïntegreerd werd in het “nieuwe” stadsstation van Felix Laureys (open 1882) op dezelfde plaats. Voor de nostalgici onder ons, je kunt in Ronse dus even terugflitsen naar het Oostende van 1850.

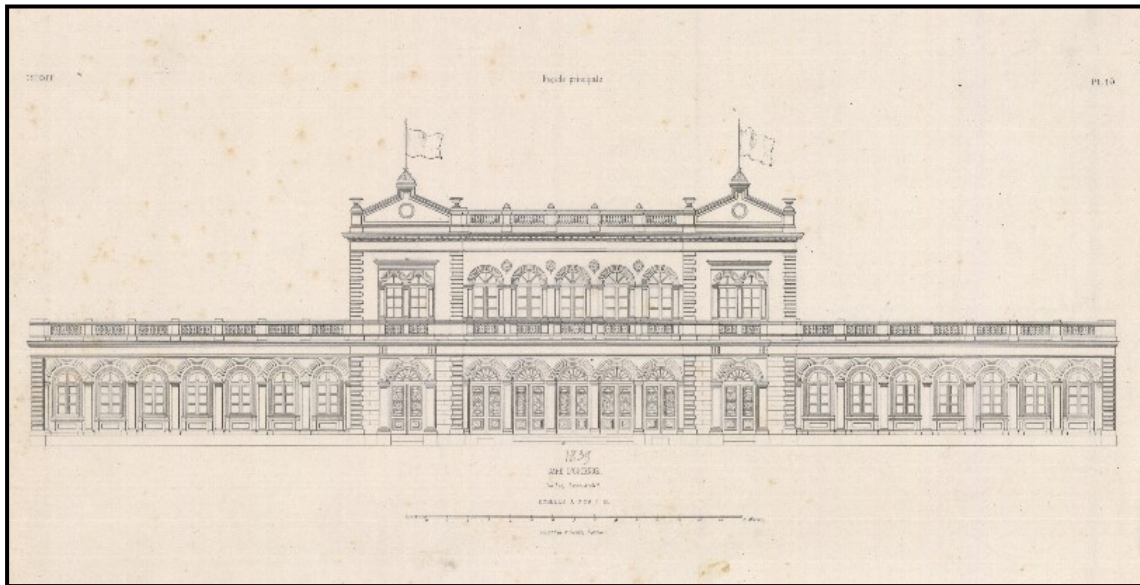

Beeldbank Oostende: eerste spoorwegstation Oostende binnen de wallen, voorzijde, op het plein rijtuigen en talrijke figuren. PT/D0071, collectie prenten & tekeningen: “Vue de la nouvelle station à Ostende”, porseleinkaart, vermoedelijk 1845, lithografie, Daveluy, 13 x 15 met sierlijke lijst.

Beeldbank Oostende: eerste spoorwegstation gezien vanaf overzijde bassin. PT/D0072, omstreeks 1845, Daveluy, kopie van lithografie in sepiatoon.

Beeldbank Oostende: architecturaal plan van de voorgevel van het station. KP/G0074, kaarten & plannen, architect Aug. Payen, 1839, in: "Parallèle des Maisons de Bruxelles et dez Principales Villes de la Belgique construites depuis 1830 jusqu' à nos jours." Paris & Liège. J. Baudry, éditeur, à Paris (1861)

Voorgevel station Ronse (Brugge), kant sporen; uiterst links latere bijbouw.
(foto Dirk Beirens)

Gedetailleerde beschrijving station Ronse

(<https://inventaris.onroerendergoed.be/dibe/relict/29174>)

Sterk horizontaal gemarkeerd en symmetrisch opgebouwd **neoclassicistisch** gebouw van elf traveeën en één en twee bouwlagen voornamelijk onder platte daken en lage zinken zadeldaken boven zij- en middenrisalieten. Identieke voor- en perrongevel met bepleisterde en witgeschilderde gevels afgewerkt en verrijkt met contrasterende arduinen hoekblokken, geprofileerde vensteromlijstingen en booglijsten, omlopende lijsten, balustraden en frontons.

Middenpartij van drie traveeën met twee bouwlagen met blinde attiek en hoger oplopend dakvenster onder bekronend driehoekig fronton met gietijzeren akroterie met vrouwenhoofdje; boven zijrisalieten met bebaard mannenhoofd. Pleingevel met in 1889 geplaatst uurwerk in dakvenster. Drie rondboogdeuren op de begane grond en rechthoekige bovenvensters met balusterborstweringen gescheiden door Ionische pilasters; medaillons in de zijpanen. Zijgevels van drie

traveeën met rechthoekige vensters en blinde attiek. Zijvleugels van elk vier traveeën met bredere hoekrisalieten met aflijnende hoekblokken en bekronend pseudo-driehoekig fronton met topstuk en dito akroteries. Rondboogige muuropeningen onder booglijst op imposten, vensters met dorpels op voluutconsooltjes. Balustrade boven de drie middentraveeën. Zijgevels van drie traveeën met gelijkaardige rondboogvensters en blinde attiekbekroning. Perronzijde voorheen met glazen luifel op gietijzeren zuilen. Plattegrond met centrale lokettenzaal, rechts wachtzaal en buffet en 1. burelen, vernieuwd volgens bouwplan van 1959.

Rechts kant centrum van het stationsgebouw, werd het voormalig "**Telefoon en telegraafgebouw**" gebouwd in 1905 in een gelijkaardige neoclassicistische stijl, oorspronkelijk één bouwlaag en vijf op drie traveeën met centraal pseudo-fronton en laag zinken dak. Volgens bouwplan van 1931 verhoogd met één bouwlaag in dezelfde stijl. Gepleisterde en witgeschilderde lijstgevels, hier met markerende grijsgeschilderde in plaats van arduinen ornamenten.
(foto's Dirk Beirens)

ART DECO TEN VOETEN UIT

TE RONSE

Wil je de art deco- en nieuwe zakelijkheids-
panden van de Oostendse **interbellumwijk**
tussen Petit Paris en Elisabethlaan beter
leren kennen, je krijgt in Ronse een
architectonisch orgasme in de L. Sturbautstraat
en P. D'Hauwerstraat (beide straten zie je
onderaan links op het stadsplan), maar eigenlijk
is de hele wandeling boeiend. (foto's Dirk Beirens)

Op de hoek van de Elzelestraat en de Oude vesten (midden rechts op het stadsplan) bots je op een volledige “bommelmuur” met daarvoor op een sokkel de buste van **Ephrem Delmotte** (° Ronse, 13 maart 1905 - † Oostende, 19 juli 1997). De leraar-componist-**beiaardier** ging in 1961 op pensioen en verhuisde prompt naar de zeedijk in Oostende, waar hij wekelijks de beiaard in de toren van het Feest-en Cultuurpaleis bespeelde tot in 1996.

Reeds tijdens zijn leven werd een Ephrem Delmotte-stichting opgericht, met eigen museum, die zijn talloze composities en memorabilia archiveert en toeziet op zijn artistieke nalatenschap. **Twee monumenten herinneren in Ronse aan Delmotte:** enerzijds is er het **beeld de Bonmos** (zie stadsplan 05) aan het treinstation van de stad, opgericht in 1959, en anderzijds heeft Delmotte zelf een **standbeeld** gekregen aan zijn 'Bommelmuur'

Dit is een kleurrijk beschilderde muur in Ronse waarop de koningsparen van elk jaar worden bijgehouden. (<http://www.bommelsfeesten.be/>).

Het Delmotte-standbeeld heeft een ingebouwde muziekinstallatie, zodat de voorbijganger naar vier verschillende composities kan luisteren door op de gewenste knop te drukken.

Meer info over zijn leven en werk vind je hier:
http://nl.wikipedia.org/wiki/Ephrem_Delmotte &
<http://www.oostende.be/product.aspx?id=6353>.

(foto's Dirk Beirens)

In Memoriam Georges Bufkens

Dirk Beirens

Georges Bufkens

Georges Bufkens werd geboren in Ronse (zie andere bijdrage) op 18 mei 1934 en hij overleed op 26 mei 2014 in Oostende. Hij was weduwnaar van mevr. Roberte Dekegeleer en laat zijn dochter Isabelle en (schoon)broers en zussen na. Toen ik op vrijdag 4 april jl. de St.-Petrus- & Pauluskerk binnenwandelde, hoorde ik een enthousiaste Spaanse stem, het bleek Georges te zijn die een Oostends-Spaans gezelschap onderhield. Daarna probeerde hij met de reusachtige sleutel de zware deur van de exporuimte open te krijgen en kon hij veel minder dan ik van hem gewoon was mijn vragen beantwoorden. Hij was precies mentaal & fysiek vermoeid. Een maand later vernam ik van Rita W. dat hij overleden was.

Mijn eerste kennismaking met Georges – jaren geleden - was ... onthutsend ... ik dacht dat ik wat wist van de kerk ... De eerst wat streng overkomende kerkgids veranderde vlug in een innemende polyglot-verteller bij wie we als gids steeds terecht konden. Dat resulteerde onder andere in zijn document **“Een gidsbeurt in en om de Sint-Petrus- & Pauluskerk”**, digitaal verwerkt door collega Dirk Verstraete. Het werd opgenomen in de OMD-brochure, editie 2005, “Hout, grondstof, stof tot nadenken.”, blz. 11-16. Getuigend van zijn fenomenale eruditie is zijn bijdrage **“De Dominicanenkerk van Oostende”** in de OMD-brochure, editie 2002, “Symbolen”, blz. 22-40. Hij beëindigde zijn tekst met het nu voor hem toepasselijke: *“Ik ben verblijd in hetgeen mij gezegd is: In het huis des Heren zullen wij binnen gaan. Ik heb, O heer, de schoonheid van uw huis bemind, en de plaats waar Uw Glorie woont.”* (Ps. CXXI: 1e & XXV: 8).

Rust in vrede, Georges.

Georges geeft uitleg in de kleine exporuimte van de “Grote Kerk” op vrijdag 4 april 2014 (foto D. Beirens)

ZEEVIS GROOT- & KLEINHANDEL

Van Haudt Patrick - Van De Wynckel Christa

Vismijn 107

8400 Oostende

T vismijn 059 32 19 95

F 059 33 19 95

OPENINGSUREN:

ma-di-wo: 8u - 16u

do: 8u - 13u

vrij: 8u - 16u

za: 8u - 13u

zo: sluitingsdag

